

~~243~~

~~18-94~~

1885

123

ՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆԻ
Ի ՎԵՐԱՅ ԱՂՕԹԻՑ

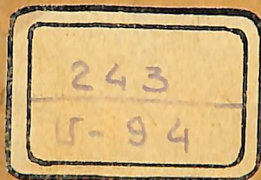

معارف عمومیہ نظارت جلیلیہ سنک رخصتیہ
۱۹ صفر ۳۰۳ و ۱۴ تشرین ثانی ۳۰۱ نمبرو ۷۷۴
مصارفی آمریقان مسیونر شرکتی طرفندن تسویہ اولندہ بق

ԿՈՍՏԱՆԳՆՈՒՊՈԼԻՍ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ Ա . ՅԱԿՈՒ ՊՅՅԱՅԵԱՆ

1885

Այս Մտածութեանց Հեղինակը Աւետա-
րանի գործունեայ պաշտօնեայ էր որ անձ-
նական տկարութեան պատճառաւ պարտա-
ւորեցաւ իւր պաշտօնէն հրաժարիլ մահ-
ուանէն քանի մը տարի առաջ: Հեղինակը
իւր ժողովրդեան զրկեց զանոնք իբրև նա-
մակ որ կարգացուէր չորեքշաբթի երեկո-
յեան աղօթքի ժողովին մէջ, և ահա այժմ
հրատարակուած է յուսարիւ թէ անոր տը-
պեալ օրինակները պիտի առաջնորդեն ու-
րիշներն ևս լիովին հասկնալու թէ ինչ է
Աստուծոյ "ընդունելի աղօթքը" իբրև
պարտք և արտօնութիւն:

ՄՏԱԾՈՒԹԻՒՆՔ

Ի ՎԵՐԱՅ ԱՂՕԹԻՑ

Քանի մը օրէ հետէ ուշադրու-
թիւնս գրաւած է Սուրբ Գրոց սա
համարը. "Եւ ան համարձակութիւնը
որ մենք անոր քովը ունինք՝ աս է,
որ ինչ բան որ ինչդրելու ըլլանք իր
կամքին համեմատ՝ կը լսէ մեզի:"
Մարդիկ շատ եւ իրաւացի հետաքըր-
քրութիւն ունին զիստալ թէ ինչ են
Աստուծոյ ընդունելի աղօթից պայ-
մանները: Առ հասարակ կայ սա հա-
մոզումը թէ մարդիկ շատ աղօթք
կ'ընեն որոց պատասխանը չեն ընդու-
նիր. եւ անտարակոյս կան բազումք
որ են տրտում եւ վշտացեալ վասն զի
իրենց այնպէս կը թուի թէ ի զուր

կ'աղօթեն: Բայց շատ հաւանական է թէ աւելի աղօթքներ կը լսուին Աստուծոյ քան որչափ մենք կը զգանք կամ կ'իմանանք, եւ չիք տարակոյս թէ կարող ենք ըսել թէ կը լսուի իւրաքանչիւր ձգմարիտ աղօթք, թէպէտ մենք չտանանք այն մասնաւոր բաները զորս կը խնդրենք: Աստուած իւր իմաստութեամբ եւ բարութեամբ կրնայ տեսնել եւ շնորհել մեզ ինչ որ բարի եւ օգտակար է մեզի համար թերեւս մեր փափաքածէն տարբեր այլ եւ այլ եղանակներով:

Սուրբ Գրոց վերի խօսքերը կը պարունակեն յոյժ կարեւոր եւ պարզ ձգմարտութիւն մը: Եթէ ունինք ճշմարիտ վստահութիւն Աստուծոյ վրայ, աներկբայ կ'ըլլանք թէ նա կը լսէ մեզ երբ խնդրենք որ եւ իցէ բան մը իր

կամքին համեմատ: Դիտէ այս պայմանը — “իր կամքին համեմատ:” Ըսուած չէ թէ պիտի ընդունինք ամէն ինչ որ կը խնդրենք: Օրհնութիւնները զորս կը խնդրենք, չենք ընդունիր վասն զի եռանդուն են մեր փափաքները եւ կամ վասն զի անկեղծութեամբ եւ թախանձանօք կը խնդրենք, այլ վասն զի կը խնդրենք Աստուծոյ կամքին համեմատ:

Հոս պատասխան մը կայ աղօթքի դէմ յաճախ յառաջ բերուած սա առարկութեան թէ “Դ՞նչպէս հնար է Աստուծոյ փոխել իրաց ընթացքը յամարցունելու համար զայն անհատ մարդու մը փափաքանաց: Ո՞չ ապաքէն այս կերպով կարճատես արարածոց այլանդակ խորհուրդներուն իշխանութեան ներքեւ զրուած կ'ըլլան իրերը,” եւ չն:

37477-67

no 441 51 57523-42

1147-42

Բայց զիտէ հոս, որ ըստուած չէ թէ Աստուած կ'ընէ մեր փափաքին համեմատ, այլ կը լսէ մեզ եթէ մեր փափաքները կ'ըլլան անոր կամքին համեմատ: Աստուծոյ կամքին իշխանութեան ներքեւ են ստուգիւ անոր բոլոր գործերը, մինչեւ անգամ երբ լսելի կ'ըլլան մեր աղօթքները: Երբեմն խորհած եմ թէ աղօթից վրայ վերը յիշուածին նման տեսութիւններ ունեցողք կը ցուցնեն թէ կը մոռնան որ ուրիշ բաներ եւս կան նկատելի բաց անոնցմէ որ իրենց կը վերաբերին: Երբեմն կը թուի թէ կը համարինք որ Աստուած պէտք է տայ ամէն ինչ որ կը փափաքինք ունենալ:

Բայց յիշելու ենք թէ մենք յոյժ փոքր ենք Աստուծոյ արարածոց մէջ որոց եւս հոգ կը տանի նա, թէ մեր

պիտոյք աւելի փոքր են քան տիեզերացը, այն համեմատութեամբ ինչպէս եթէ փոշոյ հատ մը գրուէր կշռոյ մի թաթին մէջ եւ միւս թաթին մէջ տիեզերաց պիտոյքը, թէ մենք կարող չենք ըսել թէ ինչ ընել լաւագոյն էր Աստուծոյ որպէս զի գործադրէր իւր բարեսիրութիւնը ամենայն արարածոց բարեկեցութեանը համար, եւ ոչ իսկ թէ ինչպէս մեր աննշան փափաքները կրնան հակառակ ըլլալ Աստուծոյ ամենիմաստուն խորհուրդներուն:

Միայն մեր դատողութեան վրայ հիմնեալ խնդրուած մը մատուցանել առանց յիշելու դրուած պայմանը, կրնայ համարուիլ յանդգնութիւն: Ինչպէս հնար է արդարացունել վրատահութիւնը թէ պիտի լսուին այս-

պիտի խնդրուածք: Կը համարձակի՞նք ըսել թէ քան զԱստուած աղէկ զիտենք թէ ինչ բան օգտակար է մեզի համար: Կարո՞ղ ենք մեր իմաստութեամբ որոշել թէ ի՞նչ բան յարմարագոյն է մեզ: Եթէ այս է աղօթքի ճշմարիտ գաղափարը, աղօթքը կ'ըլլայ օրհնութիւն: Ո՞չ ապաքէն այդ պիտի ըլլար զԱստուած օգնութեան կոչել որ կարողացունէ զմեզ յազեցունել մեր անձնասիրութիւնը:

Դիտէ այժմ Յովհաննու խօսքերը. «Եւ ան համարձակութիւնը որ մենք անոր քովը ունինք՝ աս է, որ ինչ բան որ խնդրելու ըլլանք իր կամքին համեմատ՝ կը լսէ մեզի:» Ուրեմն հոս կայ սանձ մը դրուած մեր փափաքներուն վրայ: Աստուծոյ կամքը ազելու է մեր փափաքներուն, եւ ուսար

երբ մենք կը փափաքինք այնպիտի բաներու որ հաճելի են Աստուծոյ, եւ ճանչնալով թէ Աստուած է բարի եւ կարող, կը խնդրենք զանոնք անկէ, կը գիտնանք թէ կը լսէ մեզ Աստուած:

Բայց պիտի հարցունես թերեւս, «Ի՞նչպէս զխոնարու ենք թէ ո՞րն են այն բաները որ անոր կամքին համեմատ են:» Այս է ահա մեծ հարցումը: «ԶԱստուած ճանչնալով,» կրնայ պատասխան տրուիլ այդ հարցման: «Եւ ի՞նչպէս ճանչնալու ենք զԱստուած:» «Անոր պատուիրանները պահելով,» կրնայ գարձեալ պատասխան տրուիլ: ԶԱստուած ճանչնալ՝ ցիկեանս ուսանելու դասն ըլլալու է Քրիստոսնէին: Ոչ ոք կարող է սորվիլ զայն քիչ ժամանակի մէջ: Ոչ ոք կարող է ճանչնալ զԱստուած որ եւ իցէ զօրաւոր

զգացում ունենալով, յանկարծ բարձրացունելով խորհուրդները, կամ փորձութեանց զէմ մեծ ճիգ թափելով եւ կամ վայրկենական յազթութեամբ մը : Կը ճանչցուի Աստուած քրիստոնէական վայել կեանք վարելով եւ շարունակ հնազանդ լինելով անոր կամաց : Այս ճանաչումը կը ստացուի քայլ առ քայլ : Մենք մօտենալու ենք Աստուծոյ, անոր մօտ կննալու ենք, զգալու ենք անոր ներկայութիւնը կենաց իւրաքանչիւր պարագայի եւ գործողութեան մէջ, ապրելու ենք անոր աչաց առջեւ, դնելու ենք զմեզ անոր հսկողութեան ներքեւ, տալու ենք անոր մեր սիրտը, սիրելու ենք զնա, հըրձուելու ենք անով, ձեւակերպուելու ենք անոր Հօգևով, կրթուելու ենք անոր նախախնամութեամբ, հպատա-

կելու ենք անոր ամէն բանի մէջ, եւ սորվելու ենք անոր կամքը շարունակ կատարելով զայն :

Եթէ մեր գլխաւոր փափաքն է կատարել Աստուծոյ կամքը, մեր գլխաւոր փափաքը պիտի չըլլայ հետեւել մեր ճամբաներուն, այլ պարտիմք հետզհետէ աւելի զգալ թէ Աստուծոյ ճամբան լաւագոյնն է : Մենք փափաքելու չենք քալել մեր ճամբաներուն մէջ, այլ յաւէտ վախնալու ենք քալել անոնց մէջ : Ըսելու ենք Աստուծոյ, «Բռնէ զիս եւ ես պիտի ըլլամ ապահով» Երբ կ'ապրինք այսպէս, եւ ճիշդ այն համեմատութեամբ որ կ'ապրինք, մեր փափաքները կ'ըլլան համեմատ Աստուծոյ կամքին, կամ գէթ երբ այնպիսի սերտ վստահութիւն կ'ունենանք Աստուծոյ բարութեան

վրայ , կրնանք բոլոր սրտով ըսել
Տէրօջը կամքը թող ըլլայ :

Այս տեսութեամբ , աղօթքը շատ ան-
գամ մարդոց անոր վրայ ունեցած գա-
ղափարէն շատ տարբեր բան է : Չմա-
տուցուիր այն որպէս զի մեր կամքն ըն-
դունել տանք Աստուծոյ : Չէ այն սպա-
սել որ Աստուած ի գործ չդնէ իւր ի-
մաստուն կամքը որպէս զի կատարէ
մեր կամքը : Չէ այն ենթադրել թէ որով-
հետեւ մենք շատ կը փափաքինք ու-
նենալ այսինչ բանը , Աստուած պարտի
տալ զայն մեզ : Ամենեւին ոչ : Բոլո-
րովին հակառակն է այն ամէն ա-
սոնց : Աղօթքին առաջին տարրն է
յանձնել ամբողջ ինդիրն Աստուծոյ
բարութեան եւ իմաստութեան : Ոչ
ոք կրնայ մատուցանել ճշմարտապէս
աղօթք՝ որ դժգոհ կ'ըլլայ եթէ իւր

փափաքին համաձայն պատասխան
չընդունիր , եւ ոչ այնպիսին կրնայ
մատուցանել ճշմարտապէս աղօթք՝ որ
չընտրեր յաւէտ ըլլալ Աստուծոյ կամ-
քը քան պատասխան ընդունել հա-
մաձայն իւր փափաքին : Ուրեմն մեր
վստահութիւնն աղօթից մէջ այնչափ
կ'ըլլայ որչափ որ վստահ կ'ըլլանք թէ
Աստուած գիտէ ամէն բան աւելի
քան որչափ մենք գիտենք , եւ որչափ
որ կը փափաքինք որ Աստուած վար-
ուի մեզի հետ իւր հաճութեան հա-
մեմատ :

Ապա ուրեմն վերջին աստիճանի
կարեւոր է մեզի համար ապրիլ այն-
պէս՝ որ մեր կամքը համաձայն ըլլայ
Աստուածային կամաց եւ մեր փա-
փաքներն հաճոյ ըլլան Աստուծոյ : Երբ
կ'ապրինք այսպէս , աղօթքը կ'ըլլայ

կարի մեծ արտօնութիւն : Անով կ'ու-
նենանք հաղորդակցութիւն Աստուծոյ
հետ : Այն բաները որոց կը փափա-
քինք, կը յայտնենք Աստուծոյ : Կը
խնդրենք անկէ որ ընէ մեզի համար
իւր իմաստութեանն համեմատ այն
բաները որոց պէտք ունինք : Կը զգանք
մեր տգիտութիւնը եւ անօգնականու-
թիւնը եւ կը խոստովանինք զայն Աս-
տուծոյ, եւ կ'աղաչենք զնա որ ինք
որոշէ թէ ինչ է մեզ օգտակար :

Այս է վստահութիւն զնելու կերպը :
Երբ կ'ապրինք Աստուծոյ մօտ, եւ
կը քաղենք Աստուծոյ հետ եւ կը վախ-
նանք անկէ, պիտի յայտնուի մեզ Աս-
տուծոյ գաղտնիքը, ինչպէս խոստա-
ցուած է, եւ նա պիտի ցուցնէ մեզ
իւր ուխտը : Մեր աղօթքը պիտի տայ
մեզ խաղաղութիւն, վստահ զի ամէն

բան Աստուծոյ յանձնած կ'ըլլանք :

Կը սպասենք Աստուծոյ եւ վստահ
ենք թէ ինչ որ նա որոշէ լաւագոյնն
է : Այս է ընդունել մեր խնդրածը :
Քանզի ամէն ճշմարիտ խնդրուած է
յանձնել Աստուծոյ ինչ որ մեք մեզէն
կարող չենք ընել : Ուրեմն եթէ կ'ու-
զենք զիանալ թէ արդեօք մեր ա-
ղօթքները կը լսէ՞ Աստուած, դադա-
րինք տարակուսելէ Աստուծոյ վրայ,
եւ քննենք հետազօտենք թէ ինչ են
մեր շարժառիթք եւ զգացմունք մինչ
կ'աղօթենք : Եթէ խնդրենք Աստուծմէ
բաներ՝ յազեցունելու համար մեր հը-
պարտութիւնը, կամ փնտռելով գո-
հացունել մեր անձնասիրութիւնը, կամ
աղաչենք զԱստուած օգնել մեր անձ-
նական դադափարներուն կատարմանը,
մոռնալով մեր ընկերները եւ Աստու-

ծոյ փառքը, չենք կրնար սպասել թէ
 պիտի լսուինք: Այս բաները չենք
 կրնար խնդրել Աստուծոյ կամքին հա-
 մեմատ: Աստուած բնաւ երբէք չբա-
 ջալերեր անձնասիրութիւնը, հպար-
 տութիւնը, ուրիշներուն օգուտը մոռ-
 նալը, կամ որ եւ իցէ հակառակ սիրոյ
 կամ անձնասիրական զգացում: Ամէն
 ազօթք մատուցուելու է սիրով առ
 Աստուած եւ առ մարդիկ: Եւ մենք
 պարտինք ազօթել այս ոգևոյժ, քանզի
 այս է հաճելի՛ Աստուծոյ մեր Հօր որ
 երկինքն է:

2001 2013

« Ազգային գրադարան

NL0029317

